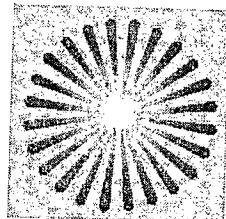

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

١٩٤٨

دانشگاه پیام نور

پایان نامه

برای دریافت درجهٔ کارشناسی ارشد

در رشته: زبان و ادبیات فارسی

دانشکده: ادبیات و علوم انسانی

گروه علمی: زبان و ادبیات فارسی

عنوان پایان نامه:

فرهنگ تشبیهات دیوان سلیمانی تهرانی

استاد راهنما: دکتر سید مهدی خیر اندیش

استاد مشاور: دکتر فرزانه مظفریان

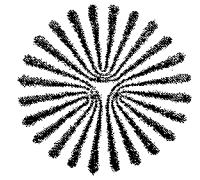
نگارش: نسرین خرد مندپور

مهرماه ۱۳۸۷

دانشگاه پیام نور
محل اقامت مادرک علمی پژوه

۱۴۰۸/۲/۲۲

۱۲۶۳۴۴

دانشگاه پیام نور

بسمه تعالیٰ

تصویب پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان : فرهنگ تشبیهات دیوان سلیمان تهرانی

که توسط نسرین خردمند پور در مرکز شیراز تهیه و به هیأت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می باشد. تاریخ دفاع ۱۳۸۷/۷/۲۲ نمره : ۱۹ درجه ارزشیابی : عالی

اعضای هیأت داوران :

امضاء مرتبه استادی

هیأت داوران

نام و نام خانوادگی

استاد راهنمای

۱- دکتر سید مهدی خیر اندیش

استاد مشاور

۲- دکتر فرزانه مظفریان

استاد داور

۳- دکتر احمد طحان

نماینده تحصیلات تکمیلی

دکتر لیلی امینی لاری

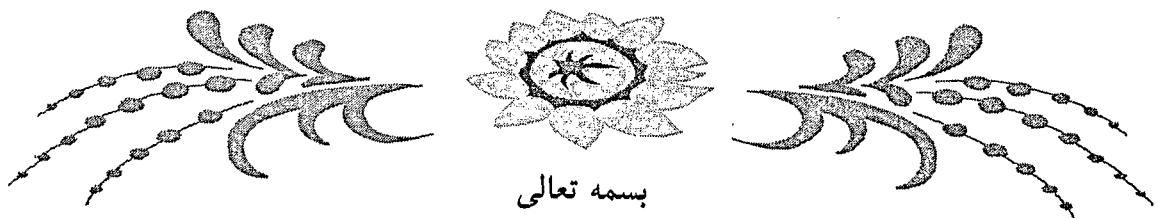
استادیار
استادیار
استادیار
استادیار

چکیده

دراین پایان نامه تلاش شده است تاچهره و سبک ادبی شاعر گمنام و خوش ذوق ادبیات فارسی جناب سلیم تهرانی که در قرن یازدهم هـ.ق می زیسته معرفی گردد. سبک ایشان سبک هندی می باشد که ویژگی های آن به طرز آشکاری در اشعار ایشان موجود می باشد از جمله: مضمون پردازی، ابهام و پیچیدگی، تمثیل، تکرار و ارسال المثل، آرایه های ادبی خصوصات شبیه و.... اغراق نیست اگرگفته شود هیچ غزلی در غزلیات سلیم وجود ندارد که شبیه نداشته باشد. شبیههای مرسل و مفصل بسامد بالای دارند، اما آنچه غزلیات سلیم را زیباتر و جذاب تر می سازد شبیههای مرکب تمثیلی ایشان می باشد.

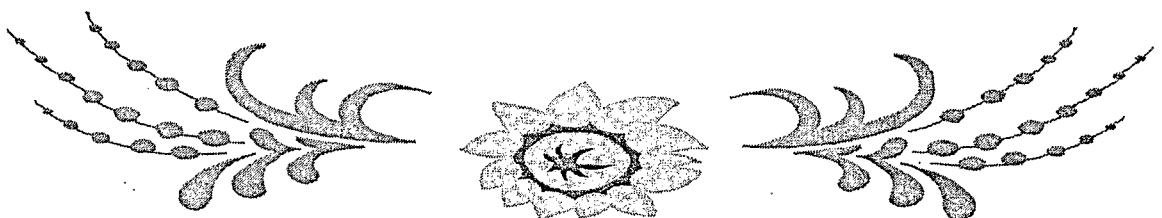
نکته‌ی جالب توجه دیگر در فرهنگ شبیههای این شاعر، وجه شبه های دو گانه (استخدام) و مرکب است که با توجه به پیچیدگی سبک هندی به خوبی از پس آن برآمده است. سلیم تهرانی شاعری است که با توجه و دقت بسیاری به محسوسات و دنیای اطراف خودنگاه کرده است به همین دلیل بیشتر شبیههای ایشان را مسائل حسی دربرمی گیرد، اما با این وجود شبیههای غریب (بعید) در صد بالای از این مجموعه را تشکیل می دهد. تا آنجاکه نگاه نووتازه‌ی این شاعر حتی مسائل پیچیده‌ی عقلی را از هنگذر تمثیل، محسوس و ملموس کرده است.

بنابراین می طلبد که سلیم تهرانی شاعری توان امکنی شود و بیهوده اشعار زیبای او بیشتر توجه گردد.

تقدیم

تقدیم به دو قطب عالم عاطفه پدر و مادر بزرگوارم که در این راه چون دو بال شوق برایم بوده اند و همسر محترم و گرامیم که تکیه گاه و دل گرمی من در طی این راه پر فراز و نشیب بودند ، همچنین عزیزانم دو گل باغ زندگی سید رضا و سیده زهرا .

تقدیر و تشکر

« منت خدای را عز و جل که طاعتش موجب قربت است و به شکر اندرش مزید نعمت »

خدای را سپاس که مرا مورد لطف و عنایت بی کرانش قرار داد و توفیق بی دریغش در تمام لحظات
نصبیم گشت .

جا دارد از همه‌ی کسانی که در طی این طریق بنده‌ی حقیر را یاری نمودند تقدیر و تشکر نمایم .
خصوصاً استاد بزرگوار دکتر خیراندیش و خانم دکتر مظفریان که با راهنمایی‌های استادانه‌ی این دو
ارجمند توفیق موفقیت یافتم ، هم چنین پدر و مادر ، همسر گرامی و فرزندان و خواهران عزیز و
گرامیم که در تمام مراحل این پروژه مرا یاری نمودند ، و از هیچ کمکی دریغ نورزیدند ، و در پایان
از آقای یاسر علوی نژاد که کار تایپ و نوشتن آن را بر عهده داشتند و الحق زحمات فراوانی متحمل
شدند . امید است که توان جبران کردن داشته باشم .

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
	فصل اول : کلیات ۱
۱	۱. مقدمه ۱
۲	۲-۱. پیشینه‌ی تحقیق ۵
۵	۲-۲. روش تحقیق ۶
۶	۲-۳. اهداف تحقیق ۷
۷	۲-۴. ضرورت تحقیق ۸
۸	۲-۵. سلیم تهرانی ۹
۹	فصل دوم : سلیم تهرانی ۹
۱۰	۲-۱. سلیم تهرانی ۱۰
۱۲	۲-۲. شهرت سلیم ۱۲
۱۳	۲-۲-۱. اتهامات ۱۳
۱۵	۲-۲-۲. دیوان سلیم ۱۵
۱۵	۲-۲-۳. ویژگی‌های شعری ۱۵
۱۵	۲-۲-۴. شبک هندی ۱۵
۲۲	فصل سوم : علم بیان ۲۲
۲۳	۳-۱. علم بیان و انواع آن ۲۳
۲۴	۳-۲. تشییه ۲۴
۲۴	۳-۲-۱. تعریف ۲۴
۲۴	۳-۲-۲. ارکان ۲۴
۲۵	۳-۲-۳. تشییه به اعتبار ادات تشییه ۲۵
۲۶	۳-۲-۴. وجه شبه ۲۶
۲۷	۳-۲-۵. وجه شبه مفرد ، متعدد ، مرکب ۲۷
۲۸	۳-۲-۶. تشییه تمثیل ۲۸

۷-۲-۳	تقسیم تشییه به اعتبار وجه شبه	۲۹
۸-۲-۳	تشییه به اعتبار طرفین	۳۰
۱-۸-۲-۳	تشییه خیالی و وهمی	۳۲
۹-۲-۳	تشییه به اعتبار مفرد ، مقید و مرکب بودن	۳۳
۱۰-۲-۳	زاویه‌ی تشییه	۳۴
۱۱-۲-۳	تشییه چیزی به خودش	۳۵
۱۲-۲-۳	انواع تشییه به لحاظ شکل	۳۵
۱۳-۳	تشییه موقف المعانی	۳۷
۱۴-۳	تشییه حماسی	۳۸
۱۵-۳	غرض از تشییه	۳۸
۱۶-۳	فصل چهارم : تشییه در غزلیات سليم تهرانی	۴۰
۱۷-۳	فصل پنجم : فرهنگ تشییهات و نمودارها	۳۵۵
۱۸-۵	۱. فرهنگ الفبایی مشبه	۳۵۶
۱۹-۵	۲. فرهنگ الفبایی مشبه به	۳۹۰
۲۰-۵	۳. فرهنگ الفبایی ادات تشییه	۴۲۴
۲۱-۵	۴. تشییه در ابیات	۴۳۴
۲۲-۵	۵. ادات تشییه	۴۳۵
۲۳-۵	۶. وجه شبه	۴۳۶
۲۴-۵	۷. مفصل ، مجمل ، بلیغ	۴۳۶
۲۵-۵	۸-۱. انواع تشییه بلیغ	۴۳۶
۲۶-۵	۸-۲. وجه شبه تحقیقی ، تخیلی ، تأویلی ، دوگانه (استخدام)	۴۳۶
۲۷-۵	۸-۳. وجه شبه مفرد ، متعدد ، مرکب	۴۳۷
۲۸-۵	۹-۱. تشییه از نظر طرفین (حسی - عقلی)	۴۳۸
۲۹-۵	۹-۲. تشییه از نظر طرفین (مفرد، مقید و مرکب)	۴۳۸

۴۳۹	۸۵. زاویه تشییه
۴۳۹	۹-۵. تشییه به لحاظ شکل
۴۴۰	۱۰-۵. تشییه مرکب -مرکب
۴۴۱	نتیجه گیری
۴۴۴	فهرست منابع و مأخذ

فصل اول : کلیات

۱- کلیات

۱ - ۱ . مقدمه

سبک هندی یکی از چند سبک ادبیات فارسی است که بر اثر جریان های سیاسی - اجتماعی در طول تاریخ در سده ی یازدهم به وجود آمد . این سبک از دشوارترین و پیچیده ترین سبک ها است که پرداختن به آن در ابتدای امر دشوار و مخاطره آمیز می نمود اما عشق و علاقه که عامل پا گذاشتند به دنیای ادبیات بود عامل موفقیت و پیشرفت در کار نیز شد ، ورود به دریای عمیق و وسیع این سبک دشوار و پر تلاطم باعث صید دُر و مرواریدهایی گشت که پیچیدگی های آن به باد فراموشی سپرده شد .

تمثیل ، ارسال المثل و مضمون های بکر و تازه درخششی به آن داد که تا ابد در ادبیات فارسی خودنمایی خواهد کرد . به مثابه ی « یک عمر می توان از زلف یار گفت » آن چنان مضمون ساخته شد که ابیات این سبک از نظر تعداد ، هم چنین ظهور شاعران بر همه ی سبک های پیشین برتری یافت . شعر و شاعری از حصار تنگ کاخ و کاخ نشینان به دلایل سیاسی - مذهبی پا به بازار و کوچه نهاد ، هر کسی از هر گوشه ای شاعر شد و هر مضمونی را برای شعر مناسب دید ، دامنه ی شعر از ایران فراتر رفت چون سیل خروشانی به سوی هند و دربارهای آن جاری گشت ، شاعران بنام یا گمنام فارسی زیان آرزوی هند و سرزمین بتان افسانه ای را در سر می پروراندند . عده ی زیادی به این آرزوی شیرین دست یافتند ، پارسی و پارسی گویی را در هند گسترش دادند ، سبک فارسی را به نام هند و هندوستان ثبت کردند . به نام و نوایی رسیدند ، عزیز گشتند و نام آن ها در تاریخ جاودانه ماند از جمله ی این شاعران محمد قلی سلیم تهرانی است ، هر چند نام این شاعر در برابر شاعران بزرگی چون صائب و کلیم کاشانی کم رنگ شده است .

در دوره ی صفویه غزل میدان زورآزمایی شاعران بوده تمام مشاعره های شاعران به خاطر برتری در این نوع شعر بوده است و رواج مشاعره بهترین نمایانده ی این وضع است ، سلیم نیز نیرویش را وقف ایراد مضامین پیچیده و تشیهات و استعارات تازه و بکر کرد و نیروی طبع خویش را در همین راه صرف نمود ، از این رو در این پژوهش تنها غزلیات سلیم تهرانی مورد بررسی قرار گرفته است .

این پژوهش به پنج فصل تقسیم می‌گردد، فصل اول شامل کلیات، فصل دوم مختصری از زندگی و سبک شعری سلیم تهرانی بیان می‌شود.

برای این منظور از دیوان کامل محمد قلی سلیم تهرانی شامل غزلیات، قصاید، مشنیات، قطعات و رباعیات با مقدمه‌ای در تحقیق احوال و آثار شاعر به تصحیح و اهتمام رحیم - رضا استاد زبان و ادبیات دانشگاه ناپل ایتالیا، انتشارات ابن سینا ۱۳۴۹ استفاده شده است.

سیر در غزلیات سلیم نکات فراوانی را به همراه دارد که تنها به چند نکته از آن اشاره می‌گردد؛ پیچیدگی و ابهام: «سلیم مطالب خیلی ساده را در پیروی از سلیقه‌ی زمان با آمیختگی تشبيهات و استعارات یک رنگ خاص می‌دهد. در بیت زیر می‌خواهد بگویید که هیچ چیز باعث تسکین دل غم دیده‌ی او نیست اما او این طور این مطلب را آشکار می‌سازد:

سلیم از بخیه زخم من ندارد قسمتی آری
دلم از بس پر است از غم درو سوزن نمی‌گنجد»
(سلیم تهرانی، ۱۳۴۹: ۳۲)

- مسئله‌ی دیگر که باز هم جنبه‌ی عمومی سبک هندی را دارد استعمال استعاره و تشبيه است که سلیم با ذوق خیال پرور خود به آن یک رنگ فلسفی می‌دهد و منظور خود را به نحوی جالب بیان می‌کند.

آسمان مست است و من در دست او پیمانه ام
گاه پر سازد گهی همچون هلام بشکند
(همان: ۲۴۲)

بر آسمان رساند و از کف رها کند
چون قطره برگرفته‌ی خود را جهان سلیم
(همان: ۲۵۷)

نیست بر خاطر مرا گرد ملال از هیچ کس
هم چو اخیر خود به خود گیرد دلم هر دم غبار
(همان: ۲۸۳)

آن چه بیش از همه در دریای موج غزلیات سلیم می‌درخشند و خودنمایی می‌کند تمثیلات زیبا و قانع کننده هستند که هر کدام در نوع خود بی نظیرند، چنان که «شبی نعمانی در شعر العجم جلد سوم ص ۱۸۲ سلیم را استاد این شیوه خوانده است» (همان: ۳۳)

- چه غافلی است ز دور سپهر مردم را
 در آسیا بنگر خواب ناز گندم را (همان: ۱۶)
- به عیادت نرود بر سر بیمار اجل
 دوستی نیست اگر یار کند یاد مرا (همان: ۱۶)
- رسوای کوی عشق چو خورشید محسریم
 از بام آسمان فلک افکنده طشت ما (همان: ۲۹)
- یار ما با همه جهان یک روست
 شمع را پشت و رو نمی باشد (همان: ۱۵۷)

فصل سوم مربوط به علم بیان مخصوصاً "تشبیه است . از علم بیان مختصری بیان شده است اما تشبیه و انواع آن با مثال به طور مفصل شرح داده شده است که از آثاری چون جواهر البلاغه ، معالم البلاغه ، آیین بلاغت ، فنون بلاغت و صنایع ادبی و بیان دکتر شمیسا استفاده شده است . ضمن معرفی تشبیه و اهمیت آن در سبک شاعری شاعران و توضیح انواع تشبیه از هر جهت مقایسه ای میان کتب سنتی و بیان دکتر شمیسا صورت گرفت که در این فصل همه ای تفاوت ها مورد نقد و بررسی قرار گرفته است .

فصل چهارم موضوع اصلی پژوهش را تشکیل می دهد . ابیاتی که به زیور آرایه ای تشبیه آراسته شده اند انتخاب گردید ، ارکان هر کدام مشخص شد و نوع هر تشبیه با توجه به انواع تشبیه ، هم چنین نوع وجه شباهت نوشته شد .

فصل پنجم فرهنگ الفبایی مشبه ، مشبه به و ادات تشبیه می باشد که شماره ای صفحه ای دیوان و پایان نامه در آن فصل ذکر شده است .

در پایان داده ها به صورت آماری منظم شده و با نمودار نشان داده می شوند که نتیجه گیری

بیش تر از این بخش ارائه می گردد .

۲-۱ . پیشینه‌ی تحقیق

درباره‌ی علم بیان تحقیقات فراوان انجام شده است و آثار گران قدری به زبان عربی و فارسی پدید آمده است از آن جمله آثاری مانند جواهرالبلاغه ، اسرارالبلاغه ، معالمالبلاغه ، مختصرالمعانی ، فنون صنایع و بلاغت جلال الدین همایی و در پایان بیان دکتر شمیسا .

زندگی سلیم نیز در تذکره هایی چون تذکره‌ی نصرآبادی ، سرو آزاد ، میخانه ، تذکره‌ی آتشکده و تاریخ ادبیات ها مانند تاریخ ادبیات ایران دکتر ذبیح الله صفا ، تاریخ ادبیات ادوارد برون ، مجمع الفصحاء هدایت و ... آمده است که حوادث زندگی و آثار و سبک شعری او به خوبی بیان شده است.

هم چنین آقای رحیم رضا مقدمه‌ی مفصلی بر دیوان سلیم تهرانی نوشته اند که در آن زندگی و حوادث ، ویژگی‌های شعری و سبکی او را بیان نموده اند ، در واقع شرح مفصلی است که برای آشنایی با سلیم تهرانی کافی است .

اما در مورد تشیبهات دیوان سلیم تهرانی تا کنون کسی کاری انجام نداده است و فرهنگ تشیبهات دیوان سلیم برای اولین بار به این شکل انجام شده است .

۳-۱. روش تحقیق

این پژوهش به روش کتابخانه‌ای و یادداشت برداری و تنظیم فیش انجام شده است . ابتدا کتاب‌هایی در مورد علم بیان (مخصوصاً "تشییه") و زندگی و احوال سلیم تهرانی مطالعه شد ، سپس مطالب مورد نظر فیش برداری گردید ، پس از آن منظم شده است . سپس هم چنین ابیات مورد نظر از دیوان سلیم فیش برداری شده است و مطالب مورد نظر نوشته شد سپس منظم و آمار برداری شده است .

۴-۱ . اهداف تحقیق

هدف از این تحقیق بیش از هر چیزی آشنایی با علم بیان به ویژه تشییه و انواع آن است که تشخیص تشییه، ارکان و انواع آن از میان ابیات به این امر کمک می کند. همچنین شناخت و معرفی سبک هندی و ویژگی های خاص آن و معرفی یکی از شاعران گمنام این سبک به نام سلیم تهرانی از اهداف ویژه این تحقیق می باشد. در نهایت با توجه به تشییهات موجود در ابیات و ساختار آنها سبک شعری شاعر و نوع نگاه او به طبیعت و ماوراء طبیعت و سایر ویژگی های شعری شاعر روشن می شود.

۱-۵. ضرورت تحقیق

ضرورت این تحقیق از آن جهت است که موجب آشنایی با علم بیان به ویژه تشبیه می شود .
تشبیه برای شناخت شعر و نثر شاعران و نویسندها ضروری است . همچنین پرداختن به شعر
شاعران از این دیدگاه باعث آشکار شدن توانایی های ذهنی شاعران ، توجه عمیق و دقیق آنان به
دنیای برون و درون و روشن کردن سبک شعری آنان می شود مخصوصاً شاعران گمنامی چون سلیمان
تهرانی که کمتر به آن پرداخته شده است.

علاوه بر آن معرفی سبک هندی به عنوان یک سبک کلاسیک و شناخت ویژگی های آن
ضروری می نماید خصوصاً که اساس سبک هندی بر پایه ای تشبیه می باشد.
پس پرداختن به تشبیه در شعر چنین شاعرانی آشنایی هر چه بیشتر را برای پژوهشگران ادبیات
فارسی فراهم می کند.

فصل دوم

سالیم تهرانی

۲: سلیم تهرانی

۱-۲. سلیم تهرانی :

میرزا محمدقلی سلیم طرشتی تهرانی از شاعران نیمهٔ اول سدهٔ یازدهم هجری است. اسم صحیح او محمد قلی است که در تذکرهٔ های معاصر نصرآبادی و عمل صالح آمده است و لقب بیگ و میرزا را تذکرہ نویسان بعدی اضافه کرده اند، تخلصش "قریباً" در همه جا سلیم است اما در مقطع پاره‌ای از غزلیات سلیماً آورده است. (سلیم تهرانی، ۱۳۴۹: ص ۱۳)

« از بدایت حالت اطلاع کافی در دست نیست و چنان که نوشته اند تحصیل منظم مدرسه ای نداشت ولی چنان که از شعرش دریافتہ می‌شود گذشته از استعداد فطری، از دانش‌های زمان خود بی‌اطلاع نبود. نخستین روزگار شاعری او در لاهیجان گذشت و در آن‌جا به همراه ملا صبا (واصی قندهاری) و ملا حسیناً متألص به صبوحی (م ۱۰۷۸ هـ) ملازم میرزا عبدالله وزیر بیه گیلان (lahijan) بود و همان‌جا زنی اختیار کرد. و از او پسری داشت ». (صفا، ۱۳۷۱: ۱۱۵۸)

بعد از عزل یوسف سلطان حاکم کسگر گیلان راه عراق پیش گرفت و چند سالی از اواخر عهد شاه عباس نخستین (۹۹۶ - ۱۰۳۸ هـ) و آغاز دوران شاه صفی (۱۰۳۸ - ۱۰۵۲ هـ) را در اصفهان به سر برد و این‌ها را ستد. لیکن از دربار صفوی توجهی را که انتظار داشت نیافت و ناگزیر از اصفهان به شیراز رفت.

در شیراز به پایمردی میرزا ابوالحسن حسینی فراهانی ادیب و شاعر سدهٔ یازدهم (م ۱۰۴۰ هـ) شارح دیوان انوری به امام قلی خان والی فارس (م ۱۰۴۲) معرفی شد و چندی در خدمت او به سر برد، لیکن اقامتش در آن شهر هم پا نگرفت.

ناچار در جست و جوی آب و نان راه هند را در پیش گرفت.

« - طوطیم در بی نوایی همچو طوق فاخته رفتن هندوستان برگردنم افتاده است.

دریا به ما چو چشم‌هی حیوان مبارک است ای دل سفر به لجه‌ی عمان مبارک است

کشتنی ما چو تخت سلیمان مبارک است بر دوش باد سیر جهان کرده می‌رویم

از راه دریا به هند رفت و در سال ۱۰۴۱ هـ به گجرات رسید و مدتی نگذشت که در سلک ملازمان میر عبدالسلام مشهدی در آمد. این میر عبدالسلام از رجال معروف عهد شاه جهان بود که نخست در زمان ولی‌عهدیش عنوان « اختصاص خان » و سپس در دوران پادشاهی او خطاب « اسلام

خان » یافت و مدتی ناظم گجرات و ناظم بنگاله بود ، سپس به پایه‌ی وزارت ارتقا جست و پس از آن صوبه‌ی دار دکن گردید تا به سال ۱۰۵۷ بدرود حیات گفت . (صفا ، ۱۳۷۱ : ۱۱۶۰)

چهارده سال در خدمت اسلام خان بود و مرتب در داخل هندوستان مسافرت می‌کرد .

« اسلام خان به عنوان ناظر گجرات و بنگال و وزیر اعظم هندوستان مسافرت‌های دور و درازی می‌کرد و سلیم نیز در رکاب ممدوح خویش از گجرات به بنگال و از بنگال به کشمیر تمام هند را زیر پا می‌گذاشت .

مرغ روحمن در هوای سیرکابل می‌پرد .

سر به سر سواد هند را اکنون سلیم

و نیز :

در هند آن غریب که دائم چو نقش نرد
زین خانه رخت خویش به آن خانه می‌کشد .
(سلیم تهرانی ، ۱۳۴۹ : ص ۱۶)

سرانجام در آخر عمر از این مسافرت‌ها خسته شد . دلیل اصلی خستگی سلیم ناخشنودی او از وضع خویش در هندوستان است ، مثل ایران بعد از شاه عباس ، هندوستان بعد از اکبرشاه و جهانگیر به سرعت طرف زوال پیش رفت و دور از درخشندگی دربارهای پادشاهان گورکانی هند که ثروت و دارایی را صرف ساختمان‌های پرخرج و جنگ‌های پایان ناپذیر می‌کردند ، ریشه‌ی فقر و بیچارگی روز به روز قوی تر و اثر آن در زندگی مردم روزگار آشکار می‌شد . از این رو امیران آن دیار توانایی بذل و بخشش را از دست داده بودند و شاعران پر مدعاوی مثل کلیم کاشانی و سلیم تهرانی برای آن که قانع شوند باید در خدمت پادشاه به سر می‌بردند .

سلیم گوید :

دل به جمعیت منه در طره خوبان سلیم
زان که چندان اعتباری نیست با سامان هند
درست در سال وفات حامی خود ۱۰۵۷ در کشمیر وفات یافت و در مزارالشعرای کشمیر به خاک سپرده شد و بعد از او قدسی مشهدی و کلیم کاشانی و طغرای مشهدی را هم نزدیک او به خاک سپردند . اما در منتخب الاشعار و ریاض الشعرا آمده است که او در دکن وفات یافت و در برهانپور دفن شد . مؤلفان این آثار به دلیل وفات ممدوح سلیم ، اسلام خان که در برهانپور اتفاق افتاده این اشتباه را مرتکب شده‌اند . زیرا سلیم در همه جا با ممدوح خود مسافرت می‌نموده ، اما پیش